

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده

شهر اسن - المان

مشعل تدبیر

میهن که سرا پا ، همه ویران شده باشد
از راکت و خمپاره و ، هاوان شده باشد
هر ناخلفی ، آمد و تخریب وطن کرد
با جور و جفا های فراوان شده باشد
خود خواهی که در دامن مادر شده بالغ
ماری که نهان بود ، نمایان شده باشد
از شیر حلالی که ، مکیدست ، شب و روز
ای وای اگر دشمن پستان شده باشد
تا شیوه راه رفتن و ، حرف و سخن آموخت
با خالق خود ، دست و گریبان شده باشد
هرکس به هوای دل خود ، چور و چپاول
بنموده و ، بر هرسو ، گریزان شده باشد
آثار وطن ، سرقت و در داخل لندن
قاچاق ، که با حجت قرآن شده باشد

ایقان به فغان آید و ، ایمان ، گریزان
مُلائی اگر همدم شیطان شده باشد
گه نوکر انگلیس و ز امریکه و گه روس
روز دگر از چین و ز جاپان شده باشد
در ریش اجانب منما ، لانه چو ابلیس
آخوند و سیاست ، فن **ایران** شده باشد
هرگز نخورم دال ، که **پرویز مشرف**
دیوانه ز زنجیر ، پاکستان شده باشد
بارقصک و باقرسک و با دُهل مداری
انتر که به شاکاسه دلنگان شده باشد
حرف و سخن مفت و ، جفنگ گفتن بسیار
مؤمن همه از دین ، گریزان شده باشد
از طالبه و طالب و سربسته گریزان
گر مفسدی نطق و سخنران شده باشد
صد پاره شود سینه چوپان وفا دار
گُرگی اگرش ، وارد میدان شده باشد
خونابه چکد از جگر و از دل مادر
آن لحظه که فرزند به زندان شده باشد
ما ، در غم جانانه و جانان به غم غیر
پُر ، دامنم از لؤلؤ و مرجان شده باشد
با جامه تزویر ، سر و کار نداریم
حتا که دم عمر ، به پایان شده باشد
پیمانۀ وحدت ، سر بازار بنوشیم
گر منع ، به تورات و ، به فرقان شده باشد
جانیکه فدا می نشود ، در ره جانان
خاریست که در پایک ، طفلان شده باشد

ای اشرفِ مخلوق چه در جنگ و جدالی
آیینهٔ دل ، مظهرِ رحمان شده باشد
با آبِ یقین ، پاک کن از گرد و غبارش
تا جلوه گر آنجا ، رُخِ جانان شده باشد
تفسیر کنم آیهٔ تصویرِ جمالش
گر طرهٔ گیسوش ، پریشان شده باشد
تنویر شود عالمِ امکان به مهارت
بس مشعلِ تدبیر ، فروزان شده باشد
فرشِ قدمِ دوست ، حریرِ دل « نعمت »
از لطف ، اگر یک شبی مهمان شده باشد